

8. nedjelja kroz godinu B

Zaručit ću te sebi dovijeka. (Hoš 2,21a)

Prvo čitanje

Hošea 2,16b.17b.21-22

Ovo govori Gospodin: " Odvest ću je u pustinju i njenu progovoriti srcu. Ondje će mi odgovarati ona kao u dane mladosti svoje, kao u vrijeme kad ja izišla iz Egipta. Zaručit ću te sebi dovijeka, zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti i u ljubavi; zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Gospodina. "

Drugo čitanje

2. Korinćanima 3,1b-6

Braćo i sestre! Trebamo li, kao neki, preporučna pisma na vas ili od vas? Vi ste pismo naše, upisano u srcima vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi. Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima. Takvo pouzdanje imamo po Kristu u Boga, ne kao da smo sami sobom, kao od sebe, sposobni što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga. On nas osposobi za poslužitelje novoga Saveza, ne slova, nego Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

U ono vrijeme: Ivanovi su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: "Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?"

Nato im Isus reče: "Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan."

"Nitko ne prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa starog odijela, pa nastane još veća rupa."

"I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će vino proderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego – novo vino u nove mješine!"

Za razmišljanje

Svaki čovjek koji kreće na jedan duhovni put iskusi prije ili kasnije to odlaženje u pustinju (1. čitanje). Ići u pustinju u povijesti izraelskog naroda znači uvijek iznova reflektirati svoj život, oslobođenje od ropstva, tumananje i traženje, ali i susret s božjom riječi i njegovim dobrim dijelima. Ići u pustinju znači izbjegavati one odnose koji nekoga priječe da u nutrini postane sasvim slobodan.

S tim razlogom smo pozvani predstojećim pustinjskim danima korizme dati njihovo izvorno i istinsko značenje. Oni bi trebali biti iskušani kao dragocjeno vrijeme u kojem ćemo biti svjesni gdje dopuštamo da nas porobljava i da nam naređuje naše osobno Egipatsko carstvo i na koji se način možemo izvući iz toga i osloboditi da otkrijemo istinu života u stvarnosti. To su pogledi u kojima sasvim otvoreno i slobodno u nama može nastati vjerno i čežnjom ispunjeno stremljenje k Bogu. Iz te nove slobode raste u nama jedan novi pristup k svakom istinskom slavlju. Tko posti da ispuni tradiciju i propise neće biti stvarno zahvaćen u dubinu srca što znači slaviti blagdan. Ali tko slavi iz one unutarnje slobode koja je izrasla iz praznine i selidbe moći će obilno i rastrošno slaviti. Novo vino u nove mješine iz jednog obnovljenog duhovnog stava koji nastoji uvježbati život da ga vodi božja riječ, neka se pokrenu naše ruke da u božjem duhu pripravimo svijetu jedan širokogrudni blagdan.